

CINTA SABATÉ ■ ESCULTORA

‘La dona ha estat la gran oblidada’

V. MAIGÍ

- Després d'una llarga trajectòria, ens presenta aquesta exposició...

- He combinat sempre la docència en la creació artística. Aquesta exposició em permet visualitzar i analitzar l'obra en el seu conjunt i recordar moments importants, els primers anys a l'escola d'Arts de Tortosa, els estudis a la Facultat de Belles Arts, les tardes de dibuix al natural al Cercle Artístic de Barcelona i les terracotes realitzades aquests darrers anys, de nou a l'Escola d'Art de Tortosa.

- L'exposició agafa el nom del tercer vers del sonet ‘Bellíssims cossos de fang i de llum’ de Gerard Vergés.

- L'any 1984, vaig fer una exposició al Cercle Artístic de Tortosa, Gerard Vergés va conèixer la meua obra i s'hi va interessar, em va donar suport i un dibuix meu il·lustra un dels seus poemaris.

- En aquesta exposició hi podem veure moltes escultures que mostren la dona, la maternitat i la família. Què ens vol transmetre?

- Massa temps la dona ha estat la gran oblidada. A les meves escultures es mostra entre altres coses, la rotunditat, la generositat i el desig de futur.

- De les seves escultures emana humanitat.

- Ens cal humanitat per a copiar les diferents percepcions de

PERFIL |

El Departament de Cultura de la Generalitat presenta l'exposició ‘Misteri de la forma. Línia pura. El trajecte silenciós de Cinta Sabaté’ (Tortosa, 69 anys). És una mostra en què hi ha escultures i també dibuixos i esbossos de la col·lecció de l'artista i de diversos col·leccionistes privats. L'exposició es pot veure fins al 26 de juliol al Palau Oliver de Boteller de Tortosa.

la realitat que ens envolten i entendre-les.

- Hi ha alguna peça de la mostra que sigui especial?

- Sí, moltes. *La dona del pinar*, perquè la vaig fer en plena natura, quan els meus fills eren petits, la modelava mentre parlava amb ells.

- S'ha de lloar el muntatge que ha realitzat la comissària de la mostra, la doctora Núria Gil, professora de la URV.

- Efectivament, Núria Gil ha seleccionat les escultures i els dibuixos, ha documentat l'exposició i ha tingut cura de fer un bon catàleg i de presentar obres de les diverses etapes.

L'escultora tortosina Cinta Sabaté, amb ‘La dona del pinar’, a l'exposició de Tortosa. FOTO: VICKY MAIGÍ

- Ha rebut molts suports artístics en aquesta exposició?

- Molts. En primer lloc el Departament de Cultura i el delegat territorial que ens acullen al seu espai, també els col·leccionistes que han cedit l'obra amablement i totes les persones que han col·laborat en el

catàleg. Jep Colomé ha fet unes fotos esplèndides de les obres, Francesc Fontbona que reflexiona de l'escultura ebreca i els seus estudiosos, Zoraida Burgos que parla de la mirada suspesa i el somriure de l'obra presentada, una magnífica pintura a l'oli de Frederic Mauri inspirada en obres meves.

- L'escultor Joan Rebull, de Reus, va ser un dels seus mestres. Què va aprendre d'ell?

- Vaig conèixer Joan Rebull quan em van donar la Beca d'Escultura de la Fundació Castellblanch i em va permetre connectar amb el món dels escultors de les generacions anteriors que m'interessaven

molt. Treballar amb ell va ser una bona experiència.

- Imagino que segueix creant...

- Sempre s'ha de tirar endavant i continuar el camí.

- Ha fet alguna obra o monument públic?

- De jove vaig fer el bust de Gabriel Puig Roda, per a un monument a Tírig, de Gandesa per a l'ajuntament nou em van encomanar el bust del doctor Manya, recentment he posat el relleu d'un àngel a la casa on vaig néixer a la plaça de l'Àngel, tinc un bust del pintor Arasa que copiat a bronze m'agradaria que passés al museu.

A les meves escultures es mostra, entre altres coses, la rotunditat, la generositat i el desig de futur